

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra DJÆVLIER

Citation: Claussen, Sophus: "Sophus Claussens Lyrik Bd. 3: Djævlerier", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 3: Djævlerier*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 163. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-claussen05val-shoot-idm139945510182848.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 3: Djævlerier

Det ønskede SC af hele sit hjerte heller ikke, men på den anden side kunne denne dels desorienterede og halvhjertede, dels åbenlyst modvillige el. altfor panegyriske kritik heller ikke hjælpe ham. Bogen traf ikke *den rette Adresse* - og når han så lakonisk-profetisk kunne fastslå det i sit brev til Edith Rode (*Nu nok om det!*), vidner det om en ny ligevægt, en resigneret distance til en omverden, som han tilsyneladende definitivt har fjernet sig fra. Brevet fortæller lidt om hvorfor:

SC er lige kommet hjem fra en togrejse til sit *gamle Rige, Lolland-Falster: Intet i Frankrig og Italien kan for mig maale sig med en saadan lille hastig Kejse gennem disse Provinser*. Denne forkærlighed kan jo nok undre, men grunden er hverken mere eller mindre end den, at gensynet med ungdommens landskaber og mennesker (de medrejsende) igen minder ham om *Forsynet* og de enkle opgaver, som det pålægger folk. Den *tilfredsstillende Opdagelse* han da gør med hensyn til sig selv, er at han er gået en lang omvej for igen at få *sund Grund under Fødderne*.